

[Skatteministeren]

en unødvendig administrativ byrde for såvel foreningerne som skattemyndighederne at skulle behandle de mange selvangivelser.

De nye regler, som er foreslået i dette lovforslag, vil kun få betydning for de almennyttige foreninger, der er skattepligtige, og det vil sige foreninger, der har indkomst ved erhvervs-mæssig virksomhed. Men det er vigtigt, som fru Aase Olesen gjorde det, at understrege, at der er ikke tale om, at selve skattepligten bortfalder, og det betyder altså, at skattemyndighederne har mulighed for at kræve indsigt i foreningens regnskab, hvis foreningen anvender overskuddet til andre formål end de rent almennyttige.

Hr. Preben Møller Hansen stillede spørgsmål om en nærmere fortolkning af den opregning, der er i bemærkningerne af, hvad der skal forstås ved almennyttige formål. Det, jeg kan sige om det, er, at begreberne almennyttige eller almenvelgørende i forslaget skal fortolkes helt i overensstemmelse med den praksis, som allerede gælder, og som er mangeårig. En stillingtagen til, om en række af de foreninger og institutioner, som hr. Preben Møller Hansen nævnte, kan karakteriseres som almennyttige, skal altså foregå med udgangspunkt i den allerede gældende praksis. Der vil være mulighed for, f.eks. under udvalgsarbejdet, at få en præcis tilkendegivelse af, om den ene eller den anden foreningstype karakteriseres som almen-nyttig eller almenvelgørende efter denne praksis.

Jeg vil gerne sige tak for den meget brede tilslutning, der har været til forslaget. Jeg synes, det er meget vigtigt med denne politiske tilkendegivelse over for foreningslivet i Danmark. Vi ved, at mange foreningsledere føler det som en byrde, at de ved siden af at drive foreningslivet også skal besværes med en hel del administrative opgaver. Det kan i nogle tilfælde blive dråben, der får bægeret til at flyde over og får nogle til at afholde sig fra at gå ind i et lederarbejde i foreningerne. Derfor er det meget tilfredsstillende med den brede tilslutning til dette lovforslag, der er konstateret her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg takker naturligvis for svaret, selv om det ikke er tilfredsstillende. Jeg har forstået det sådan – det kan være, jeg har misforstået det, så

vil jeg selvfølgelig gerne retledes – at skatteministeren ikke aner, om de teaterforeninger og støtteforeninger fritages. Jeg spørger jo kun, fordi jeg har fået en hel del henvendelser netop fra den slags institutioner eller organisationer, eller hvad man skal kalde dem, som spørger os: Hvordan står vi i forhold til det lovforslag? Og da jeg gerne vil kunne svare dem, spørger jeg ministeren, som er øverste ansvarlige for dette område og manden bag lovforslaget: Virker det, eller virker det ikke på disse foreninger?

Jeg må håbe på, at jeg får et svar. Jeg sidder jo ikke i udvalget, så jeg kan ikke få det dér.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Så skal jeg ganske honorarfrit give hr. Preben Møller Hansen det svar, han efterlyser.

Det skal afgøres, som ministeren sagde, efter den 85-årige praksis, der er på det område, og det siger sig selv, at hverken i 1903 eller i 1907 havde man støtteforeninger for nogen lokalradioer. Når der derfor kommer sådan et nyt område op, er skattevæsenets faste praksis i overensstemmelse med det, der gælder i dansk forvaltning ganske generelt: man ser på, hvem det er, der søger. Er det pæne mennesker, er det en socialdemokratisk radios støtteforeninger, så gives der ja, og så er der åbnet op for alle støtteforeninger. Er den første, der søger, sådan en som hr. Preben Møller Hansens radio, så bliver der givet nej, og derefter bliver der givet nej til alle. Så lad de andre søge først; så får man også tilladelse bagefter for hr. Preben Møller Hansens støtteforening.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne på det allerkraftigste tilbagevise, at en bedømmelse af, om en aktivitet karakteriseres som almennyttig, foregår efter de kriterier, som hr. Glistrup her stillede op.

Og så vil jeg føje til, at rent principielt må en teaterforenings arbejde vel betragtes som et kulturelt arbejde, der kan betragtes som almen-nyttigt. Når jeg tøver med at give præcise svar på hr. Preben Møller Hansens spørgsmål, er det naturligvis, fordi en afgørelse af, om en konkret aktivitet kan betragtes som almennyttig, jo netop må ske ved en bedømmelse af denne aktivitets særlige karakter, og dér vil det være meget forkert, at jeg med en håndbevægelse giver en generel udtalelse om konkrete tilfælde